

Publicerad 2006-04-02 17:43 av Snövit
när samarbetet med sig själv slutar fungera.
En känsla jag hatar.

Spegel-schizofreni

Vassa naglar som klöser och river
under huden
Arga ansikten som stirrar och pekar
bakom glaset

Jag ser en spegel på andra sidan rummet
Det är en flicka i den
Hon har fastnat där
Jag ser lidandet i hennes ögon
Bestämda fötter sparkar ner henne
Ner, men inte ut.

Hon skriker
- Släpp ut mig...

Och jag kan inget göra
Jag klamrar mig fast vid spegeln
Lägger händerna på glaset
Hon lägger sina händer mot mina
Vi gråter

Onda röster skriker och skäller
mellan oss
Giftiga gaser osar och ångar
i våra hjärtan

Jag ser skräcken i hennes ögon
Vi vet båda två att hon är fast där
Hon kommer aldrig ut

- Bara du kan hjälpa mig
viskar hon
Bara du kan ge mig ett leende.

Och om jag bara visste hur.

Jag ger henne en sista blick
och ser henne falla mot marken
Då blir det svart för mina ögon
Också

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Snövit med Poeter.se id #3182 innehar upphovsrätten